

1890-01-20

AFSENDER

Sofie Holten

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Det er uklart hvilken sag brevet drejer sig om, og hvilken ordveksling imellem Holten og Christiansen der henvises til.

Omtalte personer:

Rasmus Christiansen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Sofie Holten beklager, at der er gået nogle dage, inden hun har fået svaret på et brev fra Hannover. Hannover har tilsyneladende omtalt en sag, som Holten også har diskuteret med Rasmus Christiansen, og det lader til, at Christiansen i let grad har fordrejet Holtens ord desangående. Hun glæder sig dog over at ingen er blevet uvenner af den grund.

TRANSSKRIFTION

[NB: I begyndelsen af øverste linje på side 2 mangler et verbum; antage eller få.]

Ravnsborggade 11

20de Januar 1890.

Kære Hr: Hannover!

De maa ikke tro at disse Par Dages Tavshed er Tegn paa Uvillie fra min Side, det er tilsammenstødende Omstændigheder, der er Skyld i, at jeg ikke har faaet svaret dem og takket dem for deres Brev, som det var mig en stor Glæde at modtage; fra min Side er den tykke Streg slagen. –

Jeg vil nu betragte det som et Held, at jeg kom til at omtale denne Sag for Christiansen, skønt jeg ind[-]ser, at man helst skal afholde sig fra at meddele sine Indtryk til andre, da de derved let skifte og

[2]

bestemtere Former end dem man selv havde givet dem, uden i mindste Maade at ville tillægge Chr: at have forvansket mine Ord, er der dog en Nuance af Forskel; men hvorfor spille sin og deres Tid paa intetsigende Smaating; det væsentligste er dog at man igen kan mødes uden Uvillie og derfor takker jeg dem for deres Brev og beder Dem og deres Hustru modtage

en venlig Hilsen fra deres hengivne

Sofie Holten

København d. 11
20de januar 1890.

Kære Hr. Lammert:

De maa ikke tro at disse Par Dages Tavsheit er tegn
paa Villie fra min Side, det er blot en uventet
Omstændighed, der er Skyld i, at jeg ikke har faaet
svaret den og takket den for disse Breve, som det var
nogen stor Glæde at modtage; fra min Side er den
tykke Streg elagte.

Jeg vil nu betragte det som et Held, at jeg kom til
at outale denne Sag for Christensen, idet jeg ind
ser, at man helst skal afholde sig fra at meddele
sine Indtryk til andre, da de ellers let skifter sig

betænkte Forner end den man selv havde givet den
uden i min søle Maade at ville tillægge (Mr: at han
forvarede mine Ord, og der dog en Nuance af Forskel,
men hvorfor epiler sin og deres Tid paa indtrængende
Imøventing; det væsentligste er dog at man igen kan
suges uden tvil og derfor takke sig selv for
deres Brev og ved den af deres Hustru modtage
en rigtig Hilsen fra deres hængsle

— Sofie Holten